

Nr 251

Av herrar **Gustavsson** i Alvesta och **Johansson** i Växjö, om statligt stöd till s. k. håltimmeverksamhet i skolorna.

De s. k. håltimmarna utgör ett påtagligt problem för många skolelever. Även om förekomsten av håltimmar varierar från skola till skola torde det vara svårt att helt undvika sådana. Genom att inte alla elever slutar skolan vid samma tidpunkt på dagen blir det inte sällan dessutom nödvändigt för dem som måste begagna sig av skolskjuts att vänta vid skolan så att kamrater som slutar senare också kan medfölja skjutsen. Det sistnämnda förhållandet har blivit alltmer utbrett under senare år genom den centralisering av det obligatoriska skolväsendet som har ägt rum. De som har hand om schemalaggningen måste givetvis eftersträva att omfattningen av håltimmar och väntetimmar av här avsett slag blir så liten som möjligt. I den mån sådana ändå måste förekomma bör enligt vår uppfattning åtgärder vidtagas i syfte att aktivisera eleverna under den ifrågavarande tiden.

Som det nu är har eleverna i allmänhet ingenstans att ta vägen under håltimmarna. I de fall då någon form av uppehållsrum ställs till förfogande är det oftast fråga om stora och otrivsamma utrymmen, som inte ger förutsättningar för någon meningsfull sysselsättning. Följden blir lätt att ungdomarna uppehåller sig på järnvägsstationer, vid kiosker, i varuhus eller liknande. Inte sällan medför anhopningen av skolungdom vid dessa inrättningar betydande olägenheter för andra personer som uppehåller sig där. Än större anledning finns det emellertid att uppmärksamma den menliga inverkan på eleverna själva som den påtvungna passiviteten leder till.

Enligt vår uppfattning är det mycket angeläget, att åtgärder vidtages så att eleverna får möjlighet att ägna sig åt mera organiserad verksamhet under håltimmarna. Sålunda torde studieförbunden kunna göra en betydande insats på detta område, om de ges ekonomiska förutsättningar. Det måste anses ligga helt i linje med anvisningarna i läroplanen för grundskolan att studieförbunden engagerar sig i verksamhet av detta slag. Givetvis bör förbundens engagemang ske i samråd med vederbörande skola så att olämplig konkurrens kan undvikas.

För att verksamhet av den här arten skall komma till stånd är det emellertid nödvändigt att det finns tillgång till lokaler. Det förefaller inte behövt att föreskriva någon generell metod att tillgodose lokalbehovet. I vissa fall torde det hela kunna ordnas genom att lokaler hyres. Där andra möjligheter inte står till buds måste nybyggnad övervägas. Det är dock enligt vår uppfattning nödvän-

digt, att statsmedel ställes till förfogande för anskaffande av lokaler för här ifrågavarande ändamål.

Vidare måste beaktas, att studieförbundens kostnader för håltimmeverksamhet inte kan täckas genom de statsbidrag som nu utgår till studiecirklar och studiegrupper. Bland annat måste man för att erhålla kvalificerade ledare kunna erbjuda skälig ersättning. Då statsbidrag för handledararvode utgår med blott tre fjärdedelar av kostnaderna blir de utgifter som studieförbunden åsamkas i sammanhanget alltför betungande. I och för sig skulle utgifterna kunna täckas genom kursavgifter, men erfarenhetsmässigt kan sägas, att en sådan ordning gör många elever tveksamma till deltagande i verksamheten.

Enligt vår mening är en verksamhet under håltimmarna av så stor betydelse, att den bör ha ett sådant stöd av staten att studieförbunden inte själva skall behöva svara för kostnaderna. En utredning bör göras i syfte att få fram förslag till riktlinjer för ett sådant stöd.

Med hänsyn till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning och förslag beträffande statligt stöd för s. k. håltimmeverksamhet på i motionen anförda grunder.

Stockholm den 24 januari 1967

Rune Gustavsson (cp)
i Alvesta

Bertil Johansson (cp)
i Växjö
